

постѣта *Дринасъ* (Dridschasa) и презъ града Хърсово, той обсади Шишмана въ Никополь, и го накара да са предаде съ челядѣта си; побѣдительтъ го испрати съ дѣцата му въ стана на Мурата, който му пощади живота, но му зе царовището. Шишманъ и третій пѣтъ са възбунтува противъ завоевателя, макаръ почти цѣла Българія да бѣше подчинена на Турцытъ, освѣнъ градищата Сищовъ, Видинъ, Силистра и Никополь, които са противихъ още нѣкое време. Но сега вече го заведохъ въ Пловдивъ, дѣто го и убихъ, а сынъ му, за да избѣгне смъртъта, прие ислямизма и, като Мусулманинъ вече, станъ управитель на Самсонъ (Amisus) въ Азія. —

Споредъ Царственика ⁽²⁸⁾ обаче, въ първото еще паданье на Търново слѣдъ кървавъ 9 мѣсеченъ бой, царъ Шишманъ, като видѣлъ че нѣма да излѣзе на глава съ Турцытъ, избѣгнѣлъ нощемъ изъ столицата си и ведно съ придворнытъ хѫра и царскытъ съкровища побѣгнѣлъ въ Сръдецъ (Софія), дѣто са намѣрвалъ цѣлы 7 години, именно до 1396 год. Наблизу тамъ въ мѣнастырь *Урвичъ*, който бѣше ограденъ съ твърды и высокы стѣны при рѣка *Искръ*, царьтъ скрива колкото драгоцѣнности имаше съ себе си, и, като остава нѣколко войници да пазѣтъ мѣстото, самъ съ малкото си събрана войска отъ народа отива срѣщу неприетеля, който идѣше да го нападне вторый пѣтъ и въ послѣднето му убѣжище!

Насърчени отъ скорошната си побѣда, Турцытъ сега са бѣяхъ еще по-мѣжкы отъ другый пѣтъ, — и царъ Шишманъ, слѣдъ отчаянно едно бранене,

(28) Глед. тамъ стр. 61; особно за него доста обстоятелствено пише О-цъ Пансій въ своята *Исторія Славено-Болгарская*,